

Onder gelovigen

In de kapel van het Dominicanenklooster in Huissen luisterde ik zaterdag naar Jan Siebelink. Het publiek bestond uit zachte christenen, meest middelbare vrouwen die het geloof in een troostende god combineren met dat in heilzame edelstenen en soms wat meditatie. Ze stelden veel persoonlijke vragen over zijn hervormde achtergrond, het ging er fanatiek aan toe, het kreeg allengs het aanzien van een gericht. Geduldig beantwoordde Siebelink de vragen, ook als ze niet helemaal te begrijpen waren. Duidelijk was dat de steil-hervormde achtergrond van *Knielen op een bed violen* nog altijd veel reacties losmaakt.

Op Urk was er pasgeleden nog wat voorgevallen, vertelde Siebelink. Een SGP-wethouder had zijn komst naar de bibliotheek van Urk willen verhinderen. De wethouder had er in de raad op gewezen dat de bibliotheek voor negentig procent afhankelijk was van gemeentesubsidie, zodat ze het nog maar eens moesten overwegen.

Op zondag dacht ik er nog eens aan terug, aan die kleine geschiedenis, tussen neus en lippen door verteld. Een wethouder die zich betrokken voelt bij het culturele aanbod in zijn gemeente is natuurlijk iets moois, maar wanneer hij probeert hem onwelgevallige schrijvers bij de gemeentegrens tegen te houden, overschat hij zijn bevoegdheid.

Op maandag informeer ik naar deze gebeurtenis bij de Urker bibliotheek. Men vertelt dat wethouder Geert Post *Knielen op een bed violen* helemaal niet gelezen had toen hij zijn bezwaren tegen Siebelink uitte. Hij had het van horen zeggen, en wat hij had horen zeggen was hem niet bevallen.

Teamleidster Stieneke Masereeuw zegt dat het de taak van de bibliotheek is om het publiek breed te informeren, natuurlijk heeft ze de uitnodiging aan Siebelink niet ingetrokken. 'Wij zijn er voor iedereen', zegt ze, 'en niet alleen voor het soort christenen dat bepaalde invloeden wil buitensluiten'.

Dat wethouder Post zijn bezwaren verbond met de gemeentesubsidie noemt ze 'niet verstandig'. Ik vraag of ze zich nu inhoudt. Ze zegt: 'Wat ik in functie zeg is iets anders dan wat ik persoonlijk vind. Dan was dit een heel ander gesprek geweest.' Ten slotte bel ik wethouder Post op voor een antwoord op de vraag of zijn bemoeienis niet in strijd is met een aantal elementaire beginselen, zoals die van scheiding tussen kerk en staat en de vrijheid van meningsuiting, waarin de vrijheid van informatie is vervat.

Hij zegt: 'Ik heb alleen maar geïnformeerd of het wel verstandig is om Siebelink uit te nodigen, omdat hij een vorm van christelijk geloof beschrijft die op Urk niet voorkomt. Zijn boek maakt niet duidelijk of het nou echt gebeurd is of niet. Of het fictie of werkelijkheid is. Dat vind ik niet kunnen.'

Ik zeg dat hij daarmee het einde van de romankunst heeft ingeluid.

'Inderdaad ja. Je moet niet doen alsof je de werkelijkheid beschrijft en er dan allemaal dingen bij fantaseren. Dat stoot mensen af. Daarom dat ik er met de directie van de bibliotheek over heb gesproken. Ik heb alleen maar een hele simpele vraag gesteld.' Waarvan acte.